

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΔΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΝΑΠΟΛΕΩΝ

Ὁ ὑπὸ τῶν Ζουλοῦ ἀρτίως φονευθεὶς ἐπίδοξος καὶ ἐπὶ προσδοκίᾳ διάδοχος τοῦ αὐτοκρατορικοῦ τῆς Γαλλίας θρόνου ἐγεννήθη τὸν Μάρτιον τοῦ 1856. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1872, ὅτε πλέον ὁ Ναπολέων Γ' διατέλει μακρὰν τῆς Γαλλίας εἰς Ἀγγλίαν, κατέταξε τὸν υἱὸν του εἰς τὸ στρατιωτικὸν σχολεῖον τοῦ Βούλβιτς, ἐνθα ἐξεπαιδεύθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν τέχνην. Ἀλλὰ διατελὼν ἤδη ἐν ἡλικίᾳ 23 ἐτῶν εἶχεν ἀνάγκην δόξης στρατιωτικῆς, ὅπως καταστῇ ἄξιος ἀπαιτήτης τοῦ ρόλου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Οἱ Ναπολέοντες ἐστήριξαν

καθίστησι στερεοτέραν τὴν δημοκρατικὴν τῆς Γαλλίας κυβέρνησιν μὴ ἔχουσιν. νῦν νὰ φοβῇται σπουδαίαν ἀντιδράσιν. Ὁ Δουδοβίκος Ναπολέων κατέλιπε διὰ διαθήκης, ἣν συνέταξε πρὸ τῆς ἐξ Ἀγγλίας ἀναχωρήσεώς του κληροδοτήματα εἰς φίλους καὶ ὑπηρέτας τῆς οἰκογενείας του περὶ τὸ ἑν ἑκατομμύριον φράγκων. Ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἦν τὴν εἰκόνα παρατίθεμεν ὅσα ἦτο ἐν ἔτει 1870, ἀπελπισθεῖσα πλέον ἐκ τῶν τοῦ κόσμου, λέγεται ὅτι προτίθεται ν' ἀποτυρῇ εἰς μοναστήριον ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ἡ ΕΥΓΕΝΕΙΑ πρώτην Αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων

ἀείποτε τὰς ἐπὶ τῆς ἐξουσίας ἀξιώσεις αὐτῶν εἰς πολεμικὰ κατορθώματα, τοιαῦτα δὲ καὶ οὗτος ἠθέλησε νὰ ἀσφαλίσῃ ὡς ἐφόδιον πρὸς στήριξιν τῶν ἀπαιτήσεων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας· ἀλλ' ἀτυχῶς διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ καὶ τῶν ὁπαδῶν του αἱ ἐλπίδες αὐτῶν ἐματαιώθησαν καὶ μετ' αὐτῶν καὶ αἱ τοῦ Βονοπαρτικοῦ ἐν Γαλλίᾳ κόμματα. Ἐνέδρα δεκάδων τινων Ζουλοῦ, φονεύει διὰ ἀσεργαίαν τὸν ἐφ' οὗ ἐστήριζετο ὁλόκληρον οἰκοδόμημα ἐλπίδων φιλοδόξου μητρὸς καὶ ζηλωτῶν ὁπαδῶν καὶ

ΒΡΑΧΜΑΝΙΣΜΟΣ

[Συνέχεια ἴδε ἀριθ. 13]

Ὁ τόπος τῆς κολάσεως κεῖται ὑπὸ τὴν γῆν, ἥτις παρίσταται ὡς σφαῖρα καὶ βαστάζεται, ὡς εἵπομεν, κατὰ τινες μὲν ὑπὸ ὀκτὼ ἐλεφάντων στηριζομένων ἐπὶ τοῦ ὤμου γιγαντῶδους χελώνης, κατ' ἄλλους δὲ ἡ γῆ ἐδράζεται ἐπὶ τοῦ δράκοντος Σέσση, ὅστις εἶνε χιλιόκεφαλος καὶ κατ' ἄλλους ἐπὶ τῶν κεράτων θηλείας βοός. Ταῦτα δὲ πάντα εἶνε σύμβολα τῆς θείας

δυνάμειος (α) Ὁ τόπος τῆς κολάσεως καλεῖται Ναράκα καὶ ἔχει πολλὰς καὶ διαφόρους διαιρέσεις, πολλὰ καὶ διάφορα οἰκήματα, προωρισμένα δι' ἕκαστον ἁμαρτωλὸν ἀναλόγως τῶν ἁμαρτημάτων του. Αἱ τῶν ἁμαρτωλῶν βάσανοι περιγράφονται μετὰ ζωηροτάτων χρωμάτων. Ἀνθάδε μὲν ὑπάρχει πῦρ φλέγον καὶ ἐνθάδε πεπυρακτωμένα· ἀλλαχοῦ δὲ ἄμμος ἐρυθρὰ καὶ ἔμπυρος· ἀκίδες φλογεραὶ, κάχληκες (χαλίκια) θερμοὶ καὶ ἔμπυροι ἀνθρακες· τεμάχη δὲ σιδήρου πεπυρακτωμένου, ὕδωρ βράζον καὶ λίθοι ζέοντες καταπίπτουσιν ὡς βροχή. Ἀλλαχοῦ πνέει ἄνεμος τοσοῦτον θερμὸς, ὅσον τὸ πῦρ· ἀλλαχοῦ δὲ καταπίπτουσιν ἀνικάνητοι, ὧν τὰ ἄκρα εἶνε βέλη ὀξεῖα· ἀλλαχοῦ δὲ ὑπάρχουσιν οἰκοὶ ἐκ λίθων πλήρεις φαρμακερῶν ὄψεων. Ὡς βαθὺ σκότος διαδέχονται νύκτι τρομερὰ· ἄλλοτε ἡμὲν κυλίνονται χάλικες, ἄλλοτε δὲ λόφοι ἐξ ὁσίων καὶ σωροὶ σαρκῶν δυσωδῶν· ἀλλαχοῦ δὲ ὑπάρχουσι ἡσυχασταὶ πασσάλων, ἡ Τίγρεις, θῶες, ῥινόκεροι, ἐλέφαντες καὶ τρομεραὶ ἄρκτοι. Ἐπὶ τοιούτων δεινῶν καὶ τρομερῶν τόπων διαιτῶνται οἱ ἁμαρτωλοί. Εἰς τὰ δεινὰ ὅμως ταῦτα προστίθεται καὶ ἡ σκληρὰ μεταχείρισις τῶν ὑπηρετῶν τοῦ Θεοῦ Ὑαμᾶ. Βάρη δυσβάστακτα ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν διατετυπνημένων μελῶν τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἐξυρισμένοι τὰς τρίχας καὶ κονδυλοὺς ὠλοῦμενοι παρίστανται εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ δικαίου βασιλέως Ὑαμᾶ, ὅστις ἐν τρομερᾷ μορφῇ καὶ περικυκλούμενος ὑπὸ πάντων τῶν δειμάτων τοῦ ἄδου δικάζει αὐτοὺς καὶ ἐξελέγχει τοὺς ψευδομένους διὰ τῶν τὰ πάντα βλεπόντων μαρτύρων, τοῦ ἡλίου, τῆς σελήνης, τοῦ ἀνέμου, τοῦ πυρὸς, τοῦ αἰθέρος, τῆς γῆς, τοῦ ὕδατος, τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός. Μετὰ τὴν κρίσιν ἔρχονται αἱ κύριαι τιμωρίαι τοῦ ἄδου· ὅπτησις ἐπὶ πεπυρακτωμένων ἀνθρώπων, ἐξόρυξις ὀφθαλμῶν, συντρίψεις μελῶν, ἀνάρτησις ἐπὶ καπνοῦ, κέντησις μετὰ ἐμπύρων καρφίδων, ἐκρίζωσις τῆς γλώσσης καὶ τῶν ὀδόντων μετὰ θερμῶν λαβίδων, πάσσαλοι κτλ. Οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐν τῷ Ναράκα τ. ἔ. τῷ ἄδῃ δὲν τιμωροῦνται πάντες διὰ τῶν αὐτῶν τιμωριῶν. Αἱ ἕκαστον τῶν ἁμαρτημάτων ὑπάρχει ἰδιαιτέρα κόλασις καὶ βάσανος. Οἱ παραβάντες π. χ. τὰ παραγγέλματα τῆς θρησκείας ρίπτονται ἐπὶ σωρῶν ὀξέων ὅπλων τσοάκις, ὅσαι εἶνε αἱ τρίχες τοῦ σώματος αὐτῶν! Οἱ ὑβρισαντες Βραχμᾶνα εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ τρέφονται διὰ σαρκῶν πτωμάτων σερπητότων. Οἱ μοιχοὶ περιβάλλονται διηνεκῶς ἀγαλμα σιδήρου καὶ πεπυρακτωμένον. Οἱ μὴ ἐκπληρώσαντες τὰ τὸς τὰς συζύγους καὶ τὰ τέκνα των καθήκοντα καὶ ἀφῆσαντες αὐτὰ νὰ περιέρχωνται τὴν χώραν διασπῶνται τὰς σάρκας ὑπὸ τῶν κοράκων. Οἱ βλάψαντες ἀνθρώπους ἢ φονεύσαντες ζῶα ρίπτονται εἰς βιάραθρα, ἵνα κατατρώγωνται ὑπὸ πᾶν ἀγρίου θηρίου. Οἱ πρὸς τοὺς γέροντας καὶ τὰ παιδιά κακῶς προσεσχθέντες ρίπτονται εἰς φλεγόμενας καμίνους. Οἱ ἄσωτοι, οἱ παραδοθέντες εἰς τὰς διὰ

(α) Ἰδ. Δ. Γαλανοῦ ἐν Προδρ. τῶν Ἰνδ. μετὰφρ. σελ. 14. σημ. 1.

χρημάτων ἀγοραζόμενας περιποιήσεις τῶν ἐταίρων, καταδικάζονται νὰ περιπατῶσιν ἐπὶ ἀκανθῶν. Οἱ κακολόγοι καὶ συκοφάνται ἐκτάδην κείμενοι ἐπὶ γιδηρῶν πεπυρακτωμένων κλινῶν τρέφονται δι' ἀκαθαρσιῶν. Οἱ φιλάργυροι χρησιμεύουσι τροφῇ εἰς τοὺς σκύληκας. Τοὺς ψευδομάρτυρας κυλίουσι ἐπὶ τῶν κλιτύων ὁρέων ἀποκρήμων καὶ ὀξέων. Οἱ ἡδυπαθεῖς, οἱ ἀσπλαγχοὶ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς καὶ πένιτας ἐγκλείονται ἐν σπηλαίοις φλογεροῖς, συντρίβονται ὑπὸ μύλους, συντρίβονται ὑπὸ τοὺς πόδας τῶν ἐλεφάντων, τὰς δὲ συντετριμένας καὶ διεσχισμένας σάρκας αὐτῶν τρώγουσι τὰ ζῶα ταῦτα. Οἱ κατάδικοι μὴ δυνάμενοι νὰ ὑποφέρωσι τὰς τρομερὰς ταύτας βασάνους ἐκπέμπουσιν ἀπαύστως φωνὰς καὶ ὀρυγμοὺς ἀντηχοῦντας εἰς ὅλον τὸ Ναράκα καὶ ἐπαυξάνοντας τὴν φρίκην τῆς ἀποτροπαίου ταύτης διαμονῆς.

Αἱ ἐν τῷ Ναράκα βάσανοι, ἂν καὶ διαρκῶσι μυριάδας ἐτῶν, δὲν εἶνε ὅμως αἰώνιοι. Ἡ διάρκεια τῶν βασάνων εἶνε ἀνάλογος τῶν ἐγκλημάτων των. Τινὲς δύνανται ν' ἀπαλλαγθῶσι τῶν ὀδυνῶν τοῦ ἄδου διὰ τῶν θυσιῶν καὶ τῶν προσευχῶν τῶν πιστῶν. Οἱ ἐκτίσαντες τὰς ποινάς των ἐν τῷ Ναράκα ἐπανερχόμενοι εἰς τὴν γῆν μεταβαίνουσιν εἰς τὰ σώματα ζῶων ἀκαθάρτων ἀπὸ μεταμορφώσεως δὲ εἰς μεταμόρφωσιν δύνανται ἐπιτυχάνοντες τοῦ ἄκρου αγαθοῦ νὰ φθάσωσι μετὰ παρέλευσιν ἐκατομμυρίων ἐτῶν εἰς τὴν ὑψίστην εὐδαιμονίαν καὶ νὰ οἰκῶσιν ἐν τῷ Σβάργα, ἧτοι ἐν τῷ Παραδείσῳ.

Τοιαῦτα εἶνε αἱ ἀμοιβαὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων ἐν τῷ Σβάργα, ἧτοι ἐν τῷ Παραδείσῳ καὶ τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ὑφίστανται μαρτύρια οἱ ἄδικοι καὶ πονηροὶ ἐν τῷ Ναράκα, ἧτοι ἐν τῷ Ἄδῃ. Ἐκ τῆς περιγραφῆς ταύτης καταφαίνεται πόσον ἐρριζωμένη ὑπάρχει εἰς τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα ἡ εἰς μέλλουσαν ζωὴν πίστις. Ἡ περιγραφή αὕτη τῶν τε βασάνων καὶ τῶν ἀμοιβῶν ὑπεθυμίζει ἡμᾶς τὸν Τάρταρον καὶ τὰ Ἡλύσια πεδία καὶ ἰδίως τὴν θαυμαστὴν περιγραφὴν, ἣν περὶ τοῦ Ἄδου καὶ τῶν Ἡλυσίων πεδίων ἐποίησατο ὁ δαιμόνιος Πλάτων καὶ ἀλλαχοῦ μὲν τῶν θαυμαστῶν αὐτῶν συγγραμμάτων καὶ δὴ ἐν τῇ ἰδιῳδεῖ αὐτοῦ Πολιτείᾳ. Περὶ τούτων ἴσως ἄλλοτε σὺν Θεῷ θὰ διαλάβωμεν. Ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ πραγματευθῶμεν τὰ κατὰ τὸν παγκόσμιον κατακλυσμόν, πῶς ἀναφέρουσι καὶ διηγούνται αὐτὸν τὰ ἱερὰ τῶν Ἰνδῶν βιβλία καὶ ἐκπληττόμενοι θὰ ἴδωμεν ὅτι ἡ περιγραφή αὐτοῦ συνάδει καὶ συμφωνεῖ εἰς τὰ κύρια καὶ οὐσιώδη πρὸς τὴν διήγησιν, τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγία Γραφή ποιεῖται περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ.

ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΔΗΣ.

Ἐκ τῆς ἀρτι δημοσιευθείσης ἐπετηρίδος τῶν ταχυδρομείων τῆς Ἑλλάδος ἐξάγομεν τὰς ἐξῆς πληροφορίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἐκυκλοφόρησαν διὰ τῶν ταχυδρομικῶν γραφείων τοῦ κράτους 2,407,884 γράμ-